

*Gremo gor v hribe,
na visoke planine in strme vrhe,
kjer grešiti se sme
in skrbi se v dolini puste.*

*Naš prapor visoko plapola,
se mu Abraham ne pozna.
A mi smo Saturnčki ponosni,
vsak svoj del te zgodbe nosi.*

*V neznano nas vodi Šponov pohod,
ali jug je, vzhod al zahod.
Vedno imamo se fino,
saj nove planince krstimo.*

*Za konec se nam na Parklevanje mudi,
na Žagarca vodijo naše poti,
kjer Miklavž nas obišče
in za vse pridne darila poišče.*

Zato pa danes ponovno, kot že tolikokrat prej...

*Prebudim se v nov dan,
si očke pomanem in sonce ujamem v dlan.
Iz postelje tople veselo poskočim,
kdo še bil bi zaspan...*

*Saj danes je ta dan, ko se v hribe odpravim,
malico si v ruzag pospravim.
Joj, da vode ne pozabim
pa še pristrčnico pristavim.*

*Nasmeh na obraz prikrade se mi,
saj danes prehodila bom eno od poti,
katere v društvu s prijatelji snujem,
zato hitro še planinske čevlje obujem.*

*Naj bo varen naš in vaš korak!
Te svobode se naužije vsak,
ki stopa z nami...*